

HAKAN YILMAZ ÇEBİ

KARA DİVAN

YERALTININ GİZLİ TARİHİ

Yazarın Özgeçmişi

Halk Bilimci, Gazeteci-Yazar. Aslen Trabzon, Sürmene nüfusuna kayıtlı olup 31.03. 1968 [Hicri: 01.01.1388] tarihinde Zonguldak'ta doğdu. İlkokulu mistik birçok olaya şahitlik ettiği Rüzgarlımeşe İlkokulu, ortaokulu ise (orta ikinci sınıfa kadar) Zonguldak Merkez Ortaokulu'nda okudu. Daha sonra babasının emekliliği nedeniyle ortaöğretimini Trabzon Araklı Lisesinde sürdürdü.

*Üniversite tahsilini Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Halk Bilimi Bölümünden mezun olarak tamamlayan Çebi, daha üniversite tahsilinin ikinci sınıfında ulusal basında özel haberci olarak göreve başladı milli ve küresel sistemi sorgulayan stratejik içerikli haber, yazı dizisi, röportajlarıyla dikkat çekti. İhlâs Haber Ajansı- TGRT, Vakıf Gazetesi, Ayyıldız, Sağduyu, Ortadoğu gibi basın yayın kuruluşlarında özel haberci, haber müdürü, yardımcı yönetmen, köşe yazarı gibi vasıflarıyla yaptığı çalışmalarını; 133 bölüm süren ve **Hazır Kıta Akademisi** olarak anılan "Hazır Kıta" programıyla taçlandırdı. Fikirlerini **Topluma Aydınlatma Hareketi** (TA-HA) çatısı altında katıldığı tv, radyo ve konferanslar vasıtasıyla da kamuoyuyla paylaşan Çebi'nin eserlerinden bazıları şöyle sıralanmaktadır:*

**Türkiye'de Petrol Kime Saklanıyor?*

** Metafizik İstihbarat (Cinler..Şeytanlar..Ruhlar..Medyumlar)*

**İsrail'in Şifresi*

**Atatürk Mason muydu?*

**Devlet İçin Devlete Rağmen*

**3. Dünya Savaşı Meciddun Dağı'ndaki Sır Tek Dünya Hâkimiyeti ve İsrail Stratejileri*

- *Tek Dünya İmparatorluğu Meciddun Dağındaki Sır
- *Juda Sofya Ayasofya ve Patrikhane Üzerinden Oynanan Gizli Oyunlar
- *Kara Divan Yeraltının Gizli Tarihi (Orkun Uçar'la)
- *Şeytan'ın Ayetleri Gizlenen Talmud Yasaları (yeni baskı TAPINAK KANUNLARI)
- *İsrail'in A Planı
- *Türkiye'nin Petrol Savaşları
- *Para - Petrol ve Son Perde
- *21. Yüzyıl Savaşları ve Hedefteki Türkiye
- *Bu Topraklarda Petrol Var
- *Kutsal Tabut
- *İşaret/ Masonluğun Gizli Dili
- *23. Kategori/ Uygarlıkların Sonu – İbranice 22 Harfin Sırrı -
- *Amerika'nın Derin Devleti
- *Kurtlar Konseyinde Çalınan Vatan Filistin
- *Üç İsrail / Altın Buzağı Operasyonları
- * Yüzyılların Sırrı

- www.hakanyilmazcebi.com
- www.toplumuaydinlatmahareketi.com

haycebim@gmail.com

Teşekkür...

Öncelikle kitabın bir proje olarak çıkmasına vesile olup, katkıda bulunan fantastik roman yazarı Sevgili Orkun Uçar'a, kitabın yıllar sonra Avrupa ve dünya çapında baskılarını yapıp, 6000 satış noktasına ulaştıran Toplum Aydınlatma Hareketi Avrupa Teşkilatlanma Başkanı Araştırmacı-Yazar Önder Demir kardeşime kalbî minnet ve şükranlarımı sunarım.

Ve siz değerli okurlarıma; kitabımızın ömrünüze en değerli katkıları yapmasını temenni eder, ebedî saadete vesile olmasını dilerim.

İÇİNDEKİLER

Önsöz	8
1. Bölüm: Bilinen Bilinmeyenler	
Söylenmeyen Söylenceler Üzerine Bir Söyleşi	10
Karanlık Zamanlar Kayıp Uygarlıklar	11
2. Bölüm: Giz Kapısı/ Varlığın Derinliklerine Yolculuk	60
Truva	62
Sümerler	64
Tanrılar Savaşı: Titanomakia	66
Mu ve Atlantis	69
Büyük Türkiye Stratejisi	70
Şeytan	74
Nuh Tufanı	81
Piramitler	82
Hız. İdris	84
Cudi Dağı	85
Hız. Zülkarneyn	86
Hız. Hızır	88
Nephilim	90
Antropomorfizm	91

Çin Piramitleri	92
APEX	94
Nefs	95
Kabala	99
Cin	100
Babil Kulesi	104
Ebu Hureyre ve Giz İlmi	105
Tevratı Değiştirenler	112
İmam Şibli	119
Kaballo	121
Masonluk	125
``G``nin Anlamı	128
34. Derece	131
144 Bin Alın Mühürlü	133
Habiru (Hırsız)	135
İsaac Asimov	138
İlluminati	141
Kız Kulesi	142
22. Kategori	143

Ladikli Ahmet Ağa	144
Yıldız İstihbarat Teşkilatı	150
Harut ve Marut	151
Hz. Muhammed (sav) Türk mü?	153

Önsöz

“Küместeki Kartal Yavruları”

Günün birinde tavuğun biri kuluçkaya yatmış etrafa bakınırken bir de ne görsün; ötede kendi yumurtasına benzer bir yumurta boşta duruyor. Yazık, demiş; kim bilir annesine ne oldu da üzerine yatamadı! Annelik içgüdüyle onu da kanatlarının altına almış.

Gün gelmiş yumurtalar civciv olmuş. Bu sonradan kanatlarının altına aldığı yumurtadan çıkan civciv kendi yorumlarından biraz farklıymış. Olsun, demiş; biraz farklı ama ben gene de kanatlarımın altına alayım.

Anne tavuk civcivleri her gün nerelere gidecekleri, nereden ne yiyecekleri, nelere dikkat edecekleri konusunda eğitimden geçiriyormuş. Bütün civcivler pür dikkat kendisini dinleyip itaat ediyormuş ancak diğer civciv bir türlü kabına sığmıyormuş. Anne tavuğa sürekli olarak uçmak istediğini, canının et yemek istediğini söylüyormuş. Bu durum anne tavuğu pek şaşırtmasına rağmen; yapacak bir şey yok, bu civciv bizimkilerden biraz problemlî, deyip geçiştiriyormuş.

Günler birbirini kovalarken bizim civciv iyice tuhaflaşır olmuş. Gagası uzamaya, pençeleri çıkmaya başlamış; ancak Anne tavuk hâlâ uyanamamış, “tavuksal” eğitimlere son sürat devam ediyormuş. Bir gün sahada tüm civcivleri gezdirirken gökte bir kartalın gezdiğini görmüş. “İşte size anlattığım en tehlikeli düşmanımız, şimdi benimle birlikte son sürat kümese kaçın!” demiş. Kendisi önde, civcivler arkada, krişî kırmışlar; ancak bizimki ortada yokmuş. Bir de bakmışlar dışarıda kartala kafa tutuyor. Kartal önce bir vuruşta devirip yemeyi düşünmüş ama bu civcivin tipinden hayli şüphelenmiş.

“Sen ne biçim tavuk yavrususun!” demiş. O bu soruyu anlayamamış. “Bu nasıl gaga, bu tırnaklar düpedüz ‘pençe’. Senin ne işin var bu tavukların arasında?” demiş ardından.

O da “Olur mu? Ben düpedüz tavuk yavrusuyum. Bak, o içerideki de annem, beni o yumurtladı, gözümü onun kuluçkası altında açtım, günlerdir o bana bakıyor,” deyince kartal soruları sıralamış:

“Evladım, senin canın hiç et çekmiyor mu?”

“Nasıl çekiyor bir bilseniz! Hem de her gün. Ancak anneme söylüyorum, o benim bu halimi tuhaf karşılayıp azarlıyor.”

“Peki, hiç uçmak istemiyor musun?”

“Ah ah! Hemen hemen her an! Kanatlarımı nasıl kullanmak istiyorum, ah bir bilseniz! Ancak annem o kuşların işi deyip benim kanatlarımı adeta bağladı.”

Bunun üzerine kartal iyice ikna olduğunu anlayınca, “Gel, evladım, gel! Sen düpedüz bir kartal yavrususun, belli ki yuvandan bir kuş çaldı seni, yiyemeden bir yerlerde bıraktı. Bu tavuk da aldı seni tavuk gibi yetiştirdi,” deyip kendisini alıp dağlara zirvelere götürmüştü.

Aradan yıllar geçmiş, birlikte bir köyün üstünden geçerlerken kartal yavrusunun gözlerinin dolduğunu görmüş diğeri:

“Ne o, eski tavukluk günlerini hatırlayıp üzüldün mü?” diye sormuş.

Kartal yavrusu, “Hayır, üzüldüğüm o değil.”

“Ne peki?”

“Bakın efendim; çok şükür benim karşıma kendim gibi bir kartal çıktı ve ben kendimi gördüm. Özümü, benliğimi hatırladım. Ya ömrü boyunca karşısına bir kartal çıkmayıp kendisini hâlâ bir tavuk yavrusu olarak görenlere ne demeli? İşte onların halini düşündüğüm için üzüldüm ve ağladım,” demiş...

Hayatın hep birkaç adım önünde yaşamaya çalışan iki sıradışı yazar, Orkun Uçar ve Hakan Yılmaz Çebi; iyi niyetli olmayan birilerinin sürekli programlamaya çalıştığı dünyamızda neler olup bittiğiyle ilgili düşüncelerini, yazılarını, analizlerini “kartal yavrusu” olmak için bir araya getirdiler...

Acaba olabildiler mi?

Ya da siz olabilecek misiniz?

Belki de sizlerin kartal yavrusu olduğunuzu bu kitap hatırlatacak; ne dersiniz?..

Not: 1. bölümde yer alan numaralandırma sistemi ikinci bölümde yer alan konu başlıklarını işaret etmektedir.

Hakan Yılmaz ÇEBİ
Yeşilışık

1. BÖLÜM

BİLİNEN BİLİNMEYENLER

Söylenmeyen Söylenceler Üzerine Bir Söyleşi

Karanlık Zamanlar Kayıp Uygarlıklar

Bu kitabın içeriği geçmişle alakalı, tek bir geçmiş mi var? Geçmiş sabit mi; hepsini biliyor muyuz? Bize göre geçmişin büyük bir *kısmı kurgu, yani karanlık zamanlar, kayıp uygarlıklar. Bir önceki yüzyıla kadar* Truva'nın(1) bile Atlantis gibi sadece efsane olduğu düşünülüyordu. 1868'de Alman Heinrich Schliemann tarafından yapılan kazılar sonucu Truva'nın gerçek olduğu anlaşıldı.

Mısır dili ve tarihi üzerine çalışmalar henüz iki yüz yıllık. Sümer(2) tabletleri üzerine yapılan çalışmalar da bir yüz yıl öncesinden günümüze kadar ancak yoğunlaştı. Bunları söylüyoruz çünkü tarihin derinliklerinin aydınlanmış olmamasından dolayı, 'bu kesin doğru!' diye kabul etmememiz lazım.

Tarih konusunda şunu bilmeliyiz.

Karanlık zamanlar, kayıp uygarlıklar var; bildiklerimiz veya bilmemize izin verilenler de çarpıtılmış olabilir...

Gelecek insanları korkutuyor, gelecekte kaos gözüküyor. Teknoloji hazmedemediğimiz oranda akıl almaz ilerliyor. Bir düzensizlik ve belirsizlik var... İnsan hem kendinden hem de doğal felaketlerden korkuyor. Belki de bu korkuların geçmişten kaynaklanan bir nedeni var; geleceğe dair bazı şeylerin ne olacağının izleri var... Genetik hafızamızda uygarlıkları sona erdiren felaketlerin izleri var!

Orkun Uçar: Günümüzde ağırlıklı olarak şu iki olguyu yaşıyoruz: Bir defa inançların yükseldiği çatışmaların inanç doğrultusunda olduğu bir zamandayız. 21. yüzyılda hâlâ bir medeniyetler çatışmasından bahsediyoruz. Papa 16. Benediktus'un son derece keskin çizgilerle medeniyetleri birbirine kışkırtan beyanatları var. Diğer taraftan insanların hayal gücü çalınabiliyor. Oysa insanın hayal gücü en büyük ekonomik materyallerden biri oldu.

Bütün bunlara baktığımız zaman, "geçmiş" bizim için; "şimdi", "gelecek" ve "hayal gücü ülkesi" kadar bakir bir alan. Geçmişimizin temelini iyi anlamazsak geleceği doğru görmek mümkün değil.

Hakan Yılmaz Çebi: Ruhlar âleminden varlık âlemine ki biz bu âleme bizim boyutumuzda 'dünya hayatı' diyoruz; her nesnenin, varlığın bir kaderi var. Dünyanın da bir kader var. İçerisinde yaşayan varlıkları baz aldığınızda bulunduğumuz, içinde yaşadığımız sahanın kaderi bu. Mikro manada insanın bir kaderi varsa, bir çiçeğin, bir böceğin de bir kaderinden

bahsedebiliyoruz. Bu durumu bugünkü çok çeşitli algılama metotlarıyla daha değişik kelimelerle karşılayanlar da var... Kimisi kaderle ilgili salt bir zamanda yaşananlar deyip sadece kader insana ve nesnelere verilen "müddet" diyebiliyor. Hatta daha da ileri gidip, dünya ve kaderiyle ilgili olarak sınırsız bir müddet de diyebilirler ama neticede her şeyin başlangıç noktası vardır. Anne karnında evvela gözle görülemeyecek kadar küçük olan döllelenmiş yumurtanın nasıl nutfeye, sonra bir çiğnemlik et parçası denilen "alak"a çevrilmesi gibi, zamanla yapısındaki şifrelerin ortaya çıkıp insan için bir benzetme yaparsak ete kemiğe dönüşmesi gibi bir hal var ortada.

Dünya'nın geleceğini araştırmaya, bir takım tarihi izlerden yola çıkarak manalar çıkarmaya çalışacaksak, bir defa ulaşabildiğimiz kadarıyla da olsa dünyayı ve geçmişini tahlil etmeye çalışmamız gerekiyor. Bunun için tabii ki bilimi, bilimsel verileri kullanmamız gerekiyor; ancak "entelektüel namus", "bilimsel namus" dediğimiz kavramları maalesef birçok bilim adamında bulamadığımız için akademik bilginin dışında, yazılmayan veya yazılsa bile üniversitelerin kütüphanelerinde yer alamayan Halk Bilimi kaynaklarına başvuruyoruz.

Fransız Devriminden sonra yeryüzünde milliyetçilik akımlarının kışkırtılmasının ardından kurulan yeni devlet ve devletçiklere yine bu devletleri parçalayan zihinler şekil vermeye çalıştı. Bir devletin temeli olan bilgi de bu zihinsel kurgulardan payını aldı. Haliyle çok iyi bildiğiniz gibi ortaya çıkan iki "izm" yani Komünizm ve Kapitalizm, insanın geçmişini adeta inkâr edercesine azılı bir yarışa girdi. Komünizm sözde insanca eşit paylaşımı getirecekti, lakin ortaya insanın doğasında var olan dini yıkarak çıkınca, ortada ne insanlık ne de paylaşım kaldı. Kapitalizm ise her şeyi para olarak gördüğü için insan para ettiği sürece değerli bir varlıktı. Para etmiyorsa bir insanın geçmişini ve geleceğini kimse dikkate dahi almaz. Neticede bu boşluğu materyalist düşüncedeki insanlar doldurdu. Ve bugün 18. yüzyıldan itibaren karmaşık yapılmış "insanlık tarihi" denilen bir bellekle yaşıyoruz.

21. yüzyılla birlikte, insanlık, bu yanlış temeller üzerinden kurgulanmış "Enformasyon Çağı"na girdi. Tüm yaşantımızı medya organları dediğimiz iletişim araçlarıyla şekillendiriyoruz. Bir de buna iletişim araçlarının maddenin ötesine geçecek kadar adeta tayy-i mekan yapacak özelliklerle donatılmasını da eklerlersek, insanın bu derece şekillendirme içersinde asli benliğini bulması adeta bir sanat çalışması gibi gözüküyor.

"Yeraltı kaynakları" belki de bu açlığı doyurmamıza neden olacak. Tabii bu yeraltı ilmiyle, yeraltı dünyasına dair kara ilişkileri veya maddi yeraltı kaynaklarını kastetmiyoruz. Maalesef üniversitelerin kütüphanelerinde yer bulamamış veya gizlenmiş hatta teker teker toplatılmış toplum belleğinden uzak tutulmuş kaynak eserlerden bahsediyoruz. Bir de buna hayatın içinde üniversitelerin vereceği akademik kariyerleri hiçe saymış, kendi kendini yetiştirmiş, üstelik gizli ilimleri de öğrenmiş bir takım kaynak kişileri de ekleyelim.

Dünyanın geleceğine dair bir takım varsayımlarda bulunabilmek için dünyanın geçmişini, özet bile olsa, genel anlamıyla bilmek gerekiyor. En

azından bilmeye çalışmak gerekiyor diye düşünüyoruz. Ancak bunu yapmadan evvel kriterimizin, en azından doğru bulduğumuz kriterin ne olduğunu değerli okuyucularımıza hatırlatmamız gerekiyor. Bu konuda insanlardan bilgi alırken diyorlar ki; “Bu koşuşturma, bu telaş içersinde haliyle yaşadığım dünyanın geleceğini de merak ediyorum. Hatta bu düşünceyle ilgili bir takım bilimkurgu romanları, hatta hikayeler, masallar da okuyorum. Bir de buna popüler fantezi roman veya sinema eserlerini de ekliyoruz. Ancak gelecek de geçmiş gibi o kadar çok boyutlu ve karışık gösteriliyor ki bize...”

Birçok düşünür, bilim adamı, edebiyatçı zaman zaman Dünya’nın kaderi üzerine düşünmüşler ve bu düşünceyle ilgili görüşler dile getirmişler. Bunların detaylarına ayrı ayrı girersek sadece “dünyanın geçmişi ve geleceğiyle ilgili kim ne düşünmüş” kitabı yazmamız gerekir. Bizim bu eserdeki görevimiz, derleyicilik... Daha doğrusu, derlenenlerin bir analizi, bu düşünürlerden bazıları dünyanın kaderini bildiğimiz kalp grafiği şeklinde düşünmüşler ve yorumlamışlar. Dünyanın kaderinde olumlu ve olumsuz olaylarda tıpkı bir insanın hayatındaki mutlu ve mutsuz, başarılı ve başarısız günler gibi bir iniyor bir çıkıyor veya bazen belli bir süre sabit gidiyor. Bizim kendimize göre daha yakın bulduğumuz düşünce ise, dünyanın kaderinin dairevi olduğu... Bunun içinde dünya belli bir dönem Altın Çağ’ını yaşadığında, insanlar huzurlu olduğunda daha adaletli düzenler oluşturduklarında, onun karşısına bir teğet çizdiğinizde o dönemde de benzer olayların yaşandığını görürsünüz diyerek konuyu açıklamaya çalışmışlar. “Tıpkı mevsimler gibi, dünya dönem dönem kış, yaz bahar ve sonbaharı yaşıyor; huzur ve saadet açısından da böyle kaderi dönemler geçiriyor,” diyorlar.

Bu genel plan sadece bir yorum. Bu düşünceyi yakın plana aldığımızda, dünya; gelir adaletinin olmadığı, depremlerin, tsunamilerin gün gün artış gösterdiği, sosyal çalkantıların patlayacak bir volkan gibi hazırlık devresinden geçtiği bir dönemi yaşıyor... Buna dikkatimizi verirsek; bu, bize kışı haber veren bir sonbahar mevsimi gibi görünüyor. Öyleyse dünyanın kaderini de dairevi olarak düşünürsek, geriye bir teğet çizmek gerekiyor.

Bu teğeti çizdiğimizde bir de bakıyoruz ki; karşımıza, bu teknolojiyi yaşamış, bu aşamaya gelmiş benzer kavimler veya uygarlıklar çıkıyor. Tabii ulaşabildiğimiz kaynaklar kadarıyla bunu söylüyoruz.

Bugün Armageddon dediğimiz bir dünya savaşından bahsediyoruz, öyle değil mi? Ve bu savaşta kullanılacak ışın silahlarından, zihin kontrol sistemlerinden, fizik ötesi varlıkların bu savaşta kullanımını konuşuyoruz. Peki, bunca düşünce bizi kime, kimlere getiriyor?

Tabii ki Titanomakia(3) denilen, mitolojideki adıyla tanrıların veya Devlerin Savaşı’na, küresel bir savaşla yok olmuş MU ve Atlantis(4) uygarlıklarına...

Orkun Uçar: Belki de birçok okuyucumuz olayı bu bakış açısıyla kavrayıp Atlantis ve Mu’yu daha dikkatli araştırıldığında yıllardır mitoloji,

efsane olarak görülen bu uygarlıklarda ders alınması gereken sırlar ortaya çıkmış olacak...

Hakan Yılmaz Çebi: Bir meseleyi incelemeden önce birçok eserde de geçen üst-ilim diyebileceğimiz kaynakları kullanınız. Bu mihvalde “Büyük Türkiye Stratejisi”(5) eserini yazan Emekli Topçu Kurmay Albay Abdülvahit Erdoğan bile, bu eserin arkasına yerleştirdiği oldukça geniş fikri haritanın ön yüzünde, “Büyük Türkiye Davasının Diyalektiği, Felsefi Yapısı ve İdeolojik Unsurları”na yer verir. Bu muazzam yapılanmanın başına Osmanlıca “**Kevni Kâinat**” (Processus de Cosmos), “**Kâinat’ın Kuruluşu Teorisi**”ni koyuyor. Ve ardından bu muazzam yapılanmayı üst ve alt yapı olarak ikiye ayırıyor. Bu üst yapıda Letafet, Numenler-idealar âlemi gibi çeşitli adlar altında ilimlere yer vererek, büyük bir devletin ve düşünce sistematğine dayalı toplumun bu ilimleri kavramasıyla ortaya çıkacağını ortaya koyuyor.

Kuran’dan bazı ayetlerle konuyu biraz daha açalım: Bu ayetlerde insanoğlundan önce bir takım akıllı varlıkların uygarlık kurduğundan bahsediliyor. Üstelik bu uygarlıklar öyle sıradan, ilkel uygarlıklar değil. Son derece gelişmiş, fizik ötesi boyutlara varmış uygarlıklar bunlar. Bu ayetlerin birinde, bu uygarlıklara gönderme niteliğinde diyaloglar da var. Zira Kâinatın sahibi, yaratılanların en şerefliisi olarak nitelediği insanı yaratacağını söylediğinde melekler kendisine, yeryüzünde fesat çıkaracak, ortalığı kan deryasına çevirecek, yeni bir varlık mı yaratacağını soruyorlar. Yüce yaratıcı da, “Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim,” diyor. Burada dikkatleri çekmesi gereken, meleklerin sorduğu soru. Melekler ne biliyorlardı ve ne görmüşlerdi de yaratılacak olan varlığın aynı çizgiden geçeceğini tahmin edebiliyorlardı?

Meleklerin niyeti Allah’a hesap sormak değil tabii ki! Burada bir ironi var. Bir şeyler hatırlatılmak isteniyor. Kime? Allah’a mı? Hayır! Bu diyalogları okuyacak bizlere!.. Kuran’da böyle diyaloglar çok sık bulunur. Demek ki bu dünya denen mekânda bir şeyler yaşanmış, Allah’ın kurallarının dışına çıkmış, hatta isyan edilmiştir. Bundan dolayı da bir ceza müessesesi işlemiş ve “bu gelecek olan varlık da zamanla sana karşı gelecek, biz üzüleceğiz, sen de cezasını vereceksin!” diye bir anlam da çıkıyor ortaya.

13. yüzyılda yazılmış ve halen daha hürmetle okunan “Envar’ül Aşıkın” günümüz Türkçesiyle “Âşıkların Nuru” adında bir eser var. Bu eser, sır âşığı iki kardeş tarafından kaleme alınmış. Bu kardeşler Yazıcıoğlu Ahmet ve Yazıcıoğlu Muhammed Bican. Biliyorsunuz; “bican”, “cansız” demektir. Bu iki kardeş, ilim ve ibadetle o kadar uğraşmışlar ki; sırlar karşısında kendilerinden geçmiş, yememiş, içmemiş, adeta cansız bir hal almışlar. Halk da bunlara bu yüzden “Bican Kardeşler” demiş.

İşte bu iki kardeş yeryüzünde o zamana kadar öğrenmiş oldukları bütün ilimlerin sırrını özetleyerek bu kitaba aktarmışlar. Hatta kitabın önsözünde de yer alan, “*Biz bunca yıl yemeden içmeden kesilerek bu ilimleri ve bu ilimlerdeki gizli manaları öğrenmeye çalıştık. İstedik ki bizden sonra gelenler bizler kadar bu sıkıntıları çekmesinler. O yüzden kardeşimin daha önce yazdığı ‘Arapça Muhammediye’ isimli eserle benim yazdığım ‘Âşıkname’ isimli*

eseri bu eserde birleştirerek gizli ilimlerin anahtarını, bu ilimleri kovalayan ilim adamlarına teslim ettik,” cümleleriyle de niyetlerini ortaya koymuşlar.

Bu eser, sadece yukarıda geçen diyalogu bu şekilde irdeleyen, anlamamızı sağlayan eser olmanın yanında; son yıllarda medyum adı altında insanları dolandıranlardan çok sık duyduğumuz “cin” fenomenine de açıklık getiriyor ve Kuran’da geçen, insandan önce yeryüzünde medeniyetler kuran Cinni Uygarlıklar’dan bahsediyor. Bugün “iyi insan” olarak yaşamak isteyen herkesin, ismini duyduğunda ürperen o çok meşhur varlığın da bu uygarlıktan insanlık âlemine miras kaldığını deşifre ediyorlar.

Diyeceksiniz ki; “Kimmiş bu Cinni Uygarlıklar’dan miras kalmış, üstelik insandan önce yeryüzü tarihini de pekiyi bilen zat?” Biz de diyoruz ki; “İblis”, “Satan”, “şeytan-ı Lani”, “Lucifer”... Ve dünyada hangi dilde nasıl kullanılıyorsa kullanılsın: “şeytan”.(6)

Ancak burada özel bir bilgi var. Yine muharref olmamış ilahi kaynaklara dayandırılarak izah ediliyor. Deniyor ki, şeytan o zaman o isimde değil, bu birbirine giren cinni uygarlıklar içinde onları uyaran büyük bilge bir varlıktı. Ancak sözünü geçiremedi, nasihatlerini dinletemedi. şeytan olmadan önce bu meleğin adı, Haris olarak da bilinir. Haris’in şeytan olma olayı insanın yaratılmasıyla başlıyor. O bildik ilahi kıssada, “Ben ateşten yaratıldım, ona secde etmem,” deniliyor ya; oysa burada insana secde etmeyecekti. Yaratan’ın eserine, haliyle yine Yaratan’a secde edecekti. Kibir aklı alınca, ortaya şeytan ıktı.

Dünyanın kaderine tesir eden bunca donanımlı bir varlığın insan zekâsı üzerindeki tesirlerini görüyoruz. Daha nceki uygarlıkları, yıkılışlarını, yıkılış sebeplerini bildiği için müthiş bir bilgi bankasına sahip ve bunu kendine yakın insanlara aktarabiliyor. Bunu trans halindeki bir takım Kabalacıların dünyaya nasıl şekil verdiklerinde daha iyi anlayabileceğiz... Yani transa kiminle giriyorlar, bu akış, bu akıl almaz bilgi nereden geliyor? Daha derin manasıyla bir metafizik istihbaratın gücü ve kaynağını anlamak gerekiyor...

Konuyu görünen âleme çekerek devam edelim. Yeryüzünden bu “cini” uygarlıklar kaldırıldı. Peki, yerlerine gelen “insi” uygarlıklar pek mi rahat durdu? Onlar da yeryüzünün ilk meskûnları gibi zaman zaman gemiyi azıya aldılar ve adları ancak mitolojilerde, efsanelerde anılır hale geldiler.

Mısırlı rahiplerin Yunanlılara şöyle bir ifadeleri var: “Siz, Yunanlılar, ocuksunuz; geçmişi hatırlamıyorsunuz. Çünkü siz, Atlantislerin torunları ile önemli bir savaş yaptınız...” Hatta bunun bir hikâyesi de şöyle anlatılır:

Atinalı devlet adamı ve şair Solon Mısır’a gider. Nil deltasında bulunan Sais (Said) kentinin rahipleriyle konuşur. Bu rahiplerden biri ona şöyle der:

“Ey Solon, siz Helenler hep ocuk kalırsınız, yaşlanmış bir tek Helen yoktur.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Ruhunuz hep geç hepimizin. Eski bir geleneğe dayanan ne bir görüşünüz var ne de kocalmış/ermiş bir bilginiz.”

Bu sözün doğruluğu en iyi bir şekilde mitoslarda görülür. Bu amaçla Atinalılar 9 bin yıl öncesine kadar uzanan bir tarih yazma hevesine girişirler.

Aşağı yukarı buna benzer bir olay Tarihçi Heredot'un başına gelmiş. Bunu, Mısırlı rahipler, 17 bin yıldan beri tuttukları arşivlerden aktarmışlar. O zamanki Yunan medeniyetinin Atlantislilerin "Teb" adını verdikleri idari ve dini merkezlerin bekası olduğuna inandıkları için bu uyarıyı yapıyorlardı. Mısırlı rahipler, bu sözlerle geçmişini unutarak yaşayan bir milletin ileri gelenlerini uyarıyorlardı. Yoldan çıkan kavimlerin ne olduğunu daha o dönemlerde onların bakiyesi olarak gördükleri insanlara anlatıyorlardı.

Mısır'ın da Atlantis'in bir kolonisi olduğu, Tufan sonrası kurtulan bir kısım kavimlerin buraya gelip medeniyeti yeni baştan inşa ettikleri bildirilir. Atlantis'in bir efsane değil de bir gerçek olduğuna inananlar; bu kıtanın 10 bin yıl önce meydana gelen doğal bir afet, dünyamıza çarpan büyük bir göktaşı veya tufan sonucu yeryüzünden yok olduğunu savunuyorlar. Nitekim dünyamızın iklim koşullarının değişmesine de neden olabilecek böyle bir felaketin gerçekten meydana geldiğini kabul edersek; yeryüzünde tüm ulusların ortak bir "Tufan Efsanesi"ne sahip olmalarının da nedenini açıklayabiliriz?

Atlantis, Batı'da Herakles Sütunları (Cebelitarık) yoluyla Akdeniz'den Okenaos'a çıkılan yerde karşılaşılan büyük ada ve çevresindeki takımadalara verilen bölgenin adıymış. Korkunç deprem sonucunda suların altına gömülen bu ada, bugünkü Avrupa kıtası kadar büyükmüş.

Ayrıca bu uygarlıkla ilgili bir de Atlantis Birliği'nden bahsedilir. Atlantis; bitkileri, hayvanları ve özellikle madenleriyle çok zengin bir ülkeymiş; altın, bakır, demir ve "Oreikhalkos" yani dağ bakırı denen ateş gibi parlak madenler varmış. Yine bu uygarlıkla ilgili olarak bugünkü modern savaş gemilerinde yer alan nükleer başlıkla donatılmış kıtalararası "Poseidon" füzesi gibi, bu füzeyle yeri titreten/sarsan anlamında "Enosigaios" adlı füzeyle sahip oldukları şeklinde rivayetler vardır. Bunların hepsi mitolojilere Tanrısal özellikler olarak girmiş. Bu uygarlıkla ilgili yapılan açıklamalarda Arap kaşif/coğrafyacı İbn-i Batuta bile, "Uçan arabalar, yüzen kentler ve havadan gelen yok edici ateşler üretebilecek düzeyde bir uygarlıktı" açıklamalarında bulunmuş. Diğer taraftan Platon "Kriton" ve "Timaos" isimli eserlerinde bir kentin planını tarif etmektedir: *"...toprak bir duvarla çevrilmişti. Bunun ardında su dolu bir hendek vardı. Bir su kanalı kenti enine kesiyordu. Dikine kesen ikinci bir kanal ise iki havuzu kat ederek limana ulaşıyordu. İşte bu kent planının adı Atlantis'ti."*

Orkun Uçar: Bir de "Mu" Uygarlığı vardı. Her ikisi de aynı dönemin üstün uygarlıklarıydı. Atlantis, ateşi temsil ederken; Mu, suyu temsil edermiş.

Atlantis'le ilgili olarak Atlantik Okyanusu'nda, Amerika ile Avrupa arasında olduğu düşünülür ki, nitekim denizin dibinde insan yapımı duvar izleri bulunduğu söylenir. Ünlü kâhin Edgar Cayce de "Atlantis'in bir parçası yeryüzüne çıkacak" dediği zaman depremlerle Karayip'de bir ada çıkmıştı ortaya. Mu'da Pasifik Okyanusu'nda yer alıyormuş.

Yani o zamanın ABD ve Sovyetler Birliği gibi süper güçler arası rekabet...

Mu'nun da aynı Atlantis gibi battığı söyleniyor. Mu uygarlığının bir kısmı, Aryan dediğimiz uygarlığın kökeni olduğu; bir kısmının Güney Amerika'ya, bir kısmının Orta Asya'ya doğru kaydığı, Atlantis'ten sağ kalanların da Mısır ve diğer yerlerde kültürlerini paylaştıkları belirtiliyor.

Atlantis ve Mu'dan kalanlar günümüze gizemini de taşıyor. Masonların meşhur sırlarının bir kısmının, Hz. İdris vasıtasıyla Mısır'a gelen gizli bilimler, inanışlar olduğu sanılıyor.

Atlantis ve Mu gibi yakın çağda çok detaylı ve doğru bilemiyoruz. Türkiye'nin yakın tarihi bile sırlar ve gizlenenlerle doludur.

Atlantis'in bir anlamda Kuran'da cezalandırılan, çok büyüklendiği ifade edilen Ad kavmiyle bazı benzerlikleri var. Kuran'da ve dinler tarihi kitaplarında da geçen Ad kavmi bir takım üstün donanıma sahip oldular ve büyüklendiler. Kendilerini başkalarından üstün gördüler hatta kendilerine Tanrısallık addettiler. Atlantis'le ilgili anlatılanlarda bu kayıp uygarlığın teknolojik olarak bazı ilerlemelere sahip olsa bile yönetim ve içişleri alanında mükemmel bir yapıya ulaşamadığı anlatılıyor, büyücü krallardan bahsediliyor. Bu büyücü krallar çevresine zarar verip diğer insanları köleleştirebiliyor. Bunun yanında Mu kıtasında gerçekleşen hadiselerle bakıldığında, bazı uçan gemilerle savaşlardan bahsediliyor. Atlantis'in zihin kontrol silahları karşısında Mu'nun ışın silahlarıyla yaptığı tahrifattan söz ediliyor. Neticede bunca tahribatın insanlığın birbirini yok edercesine kapışmasının ardından Nuh Tufanı'na mı(7) geliyoruz?

Kurgusal olarak Nuh Tufanı'yla Atlantis ve Mu'yu birleştiriyoruz. Şu anlamda bir kere dünya üzerinde en azından birbirine yakın tufan hadisesinin anlatıldığı yazılı ve sözlü kaynaklar var. Yakın tarihlerde bildiğimiz kadarıyla bir tufan olmuş, bunun şu kanıtı gösterebiliriz ki; birbirinden uzak ve bambaşka birçok kültürlerde tufan efsanesinden söz edilir. Dünya üzerinde bir tufan, yeryüzünü karanlığa boğan felaketle ilgili bir efsane var. Hatta Gılgamış Destanı da Nuh Tufanı'yla büyük benzerlikler gösterir. Amerika Kızılderililerinde de bir tufan efsanesi vardır.

Atlantis ve Mu bizim bildiğimiz anlamda bir teknoloji yaratmışlar mıydı?.. Yaratmışlarsa bunu gösteren günümüze kadar ulaşabilmiş kanıtlar var mı? Varsa kanıtlar nerede?

Hakan Yılmaz Çebi: Kimyagerlerin de belirttiği gibi, her maddenin bir ölümü var. Yani o 'kaya gibi adam' lafı bile yeterli değil. Ya da 'demir gibi sağlam' sözünün de her zaman geçerli olmadığı artık biliniyor. Demir, ancak bin yıl kadar uzun bir süre sonunda toz hale geliyor. Demir, doğada filizler halinde bulunuyor. Çıkarıldıktan sonra işlenerek bugünkü inşaat demiri dediğimiz hale getiriliyor. Bunun dışında bilimsel dergilerde demir filizlerinin de tıpkı buğday gibi dünya şartlarında oluşamayacağı şeklinde açıklamalar vardır. Cennetten indiği şeklinde yorumlar bile getiriliyor.

Niye demiri örnek verdik? Çünkü bir medeniyetin kalıntılarında taş, çimento, su kadar demir de çok önemli. Bir binayı ayakta tutmanın olmazsa olmazı demir... O yüzden demirin özelliğinin bilinmesi gerekir ki aradığımız